

VELIKONOCE JSOU ZA DVEŘMI

Dnes odpoledne stál tatínek u kalendáře. Soustředěně ho prohlížel, obracel stránky a pak povídá:

Tak si představ, maminko, že příští týden máme Velikonoce! To nám to uteklo! Abych si pomalu začal shánět proutky na pomlázku!!!
Co vy na to, kluci?

Jenda s Martínkem volali:

Jasně! Letos se ji už konečně naučím plést sám!

Ale mně ještě pomůžeš, vid', tati!

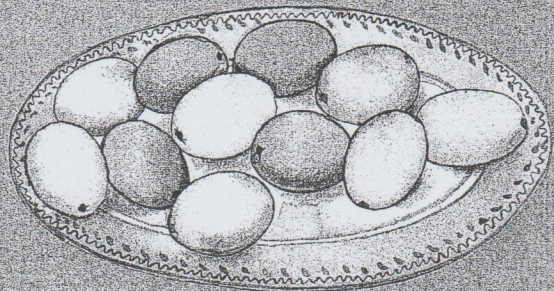
„To se ví,“ řekl tatínek. „A co vy, holky, jestli- pak si už připravujete vajíčka?“ obrátil se na nás s maminkou.

Podívala jsem se na maminku. Zatím žádné vyfouknuté vajíčko k malování nemáme... Maminka na mě mrkla: „Žádné strachy, dneska si uděláme k večeři míchaná vajíčka. Hned bude vyfouknutých vajíček dost. Jen potřebuji nějaké pomocníky!“

Vyfukovat vajíčka nás baví, a tak chceme pomáhat všichni. O dobrovolníky tedy maminka neměla nouzi. Jedno vajíčko tatínek vyfukoval takovou silou, až úplně celé prasklo a rozprsklo se i se skořápkou do pánvičky. Tatínek se smál, že má moc velkou sílu na tyhle práce. Raději to prý nechá dětem. Za chvíli byla pánvička plná vajíček.

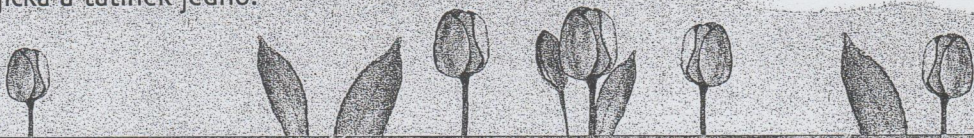
Jenda se chlubil, že vyfoukl čtyři vajíčka. Martínek vyfouknul dvě. Já tři, maminka dvě vajíčka a tatínek jedno.

Počítala jsem vyfouknuté skořápky na talířku, kolik už jich máme.

Ale pořád mi to nevycházelo. Řekla jsem, že si Jenda určitě vymyslí a vyfoukne jenom tři vajíčka. Jenda se bránil, že si vymyslím já sama. Nakonec nás rozsoudila maminka: „Nikdo si nevymyslí. Ale vyfouknutých vajíček je opravdu jedenáct. Kdo na to přijde proč, dostane první porci!“

Přijdeš na to i ty, jak to s vajíčky bylo?

Povím vám, jak to tenkrát bylo:

Květná neděle

Blížily se velké svátky – Velikonoce. Ježíš a jeho dvanáct učedníků je chtěli oslavit ve městě Jeruzalém.

Učedníci přivedli Ježíšovi oslátko.

Ježíš jel na oslátku do Jeruzaléma.

Lidé ho v Jeruzalémě vítali. Prostírali na zem své pláště a mávali na něj palmovými větvemi.

Zelený čtvrtek

Učedníci upekli beránka a připravili sváteční večeři.

Společně se pak večer pustili do jídla. Ježíš ale při večeři posmutněl.

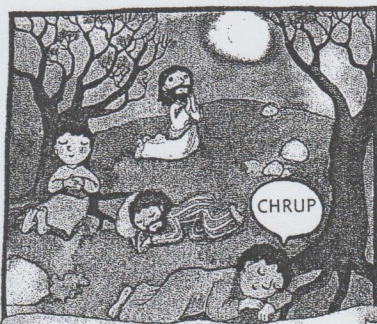

Já určitě ne!

Nikdy tě nezradím!

Po večeři se vydal Ježíš s učedníky do zahrady. Jmenovala se Getsemanská. Tušil, že ho nečeká nic pěkného.

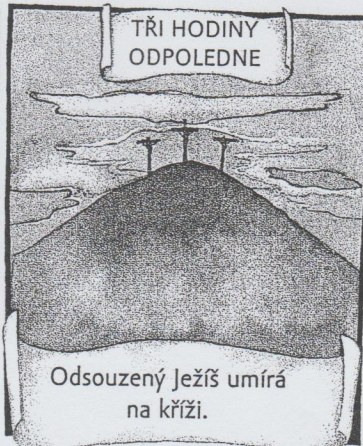

Ale učedníci usnuli a nechali Ježíše samotného.

A tu přišel do zahrady Jidáš s vojáky a políbil na pozdrav Ježíše.

Velký pátek

Velikonoční neděle

Čtvrtek se jmenuje Zelený podle Getsemanské zahrady a my máme špenát... ach jo! Ale Ježíš to ve čtvrtek také neměl lehké...

A v pondělí na pomlázku! To se, Lucko, taky těš!!!

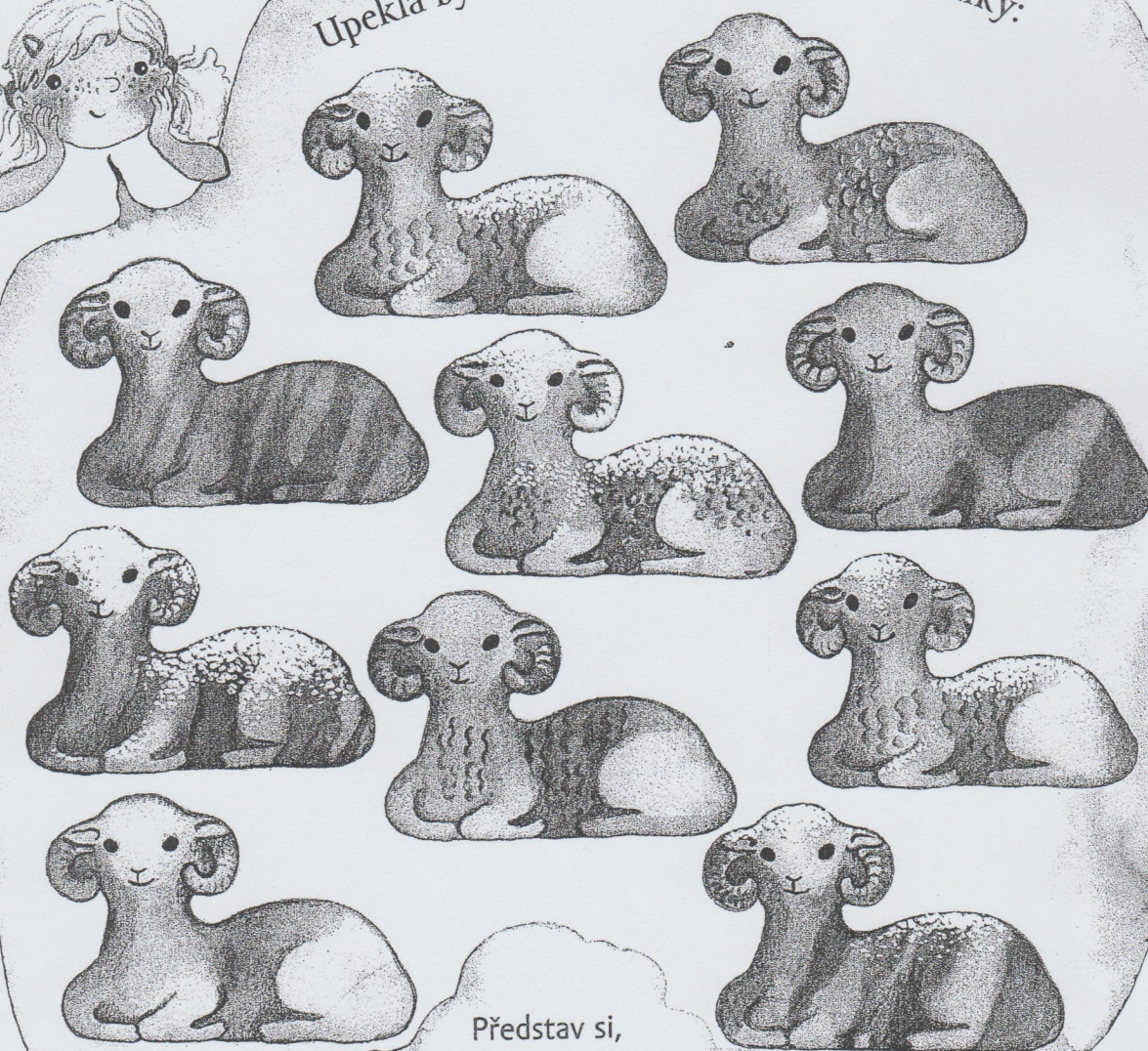
TAKŽE TO DOPADLO DOBRĚ!!!

A protože to nakonec všechno šťastně skončilo, můžete se v neděli, Lucko a Martínku, těšit na co?

...přece na velikonočního beránka, kterého máte tak rádi!

Beránka dostáváme upečeného o Velikonocích od babičky. Má na něj takovou velikou formu. Do ní nalije těsto, a když ho upeče, vyklopí z formy nového beránka. A tak si může upéct beránků, kolik chce. Babička peče beránky dva a jednoho z nich si pak můžeme vzít. Vždycky ho s brášky pečlivě vybíráme, protože se nám většinou líbí oba dva. Někdy si říkám, že kdybych měla formu na beránky jako babička, pekla bych beránky pořád. Pokaždé se vyklopí z formy trochu jiný beránek. Alespoň mě to tak připadá...

Upekla bych třeba stádečko s deseti beránky:

Představ si,
že dva beránci jsou
v mém stádečku úplně stejní!
Poznáš, kteří to jsou?

Prohlédni si beránky na obrázku.

Ty, co se dívají vlevo, vybarvi modře.

Ty, co se dívají vpravo, vybarvi žlutě.

Kolik beránek se dívá vlevo?

Kolik beránek se dívá vpravo?

Spočítej.

